

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľky **M.**, bytom v P., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni, ústredie**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o výšku predčasného starobného dôchodku, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č.k. 4Sd/34/2008-44 z 23.3.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 23. marca 2009, č.k. 4Sd/34/2008-44 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom krajského súdu bolo potvrdené rozhodnutie odporkyne č. X. z 19.3.2008, ktorým priznala navrhovateľke predčasný starobný dôchodok v sume 6.252,- Sk od 4.2.2008 podľa § 67 ods.1 zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení. Rozhodnutím zo 16.9.2008 bol zvýšený na 6.628,- S po úprave vymeriavacieho základu za roky 1991 a 1996.

Krajský súd v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka v konaní nepreukázala, že v rozhodnom období dosiahla vymeriavacie základy (hrubé zárobky) vo

vyšších sumách, než sú uvedené v osobnom liste dôchodkového poistenia tvoriaceho prílohu rozhodnutia zo dňa 16.9.2009.

Súd sa v konaní nezaoberal výpočtom sumy priznaného predčasného starobného dôchodku, pretože navrhovateľka túto skutočnosť v opravnom prostriedku nenamietala. Súd sa zaoberal iba otázkou výšku vymeriavacích základov navrhovateľky v spornom období.

Proti rozsudku krajského súdu podala odvolanie navrhovateľka a žiadala o nový výpočet dôchodku. V dôvodoch odvolania uviedla, že dôchodok má nízky pre nízky vymeriavací základ v rokoch 1991-1996, kedy dostala náhradu ušlej mzdy v sume 294.417,- Sk od OÚ P.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žiadala prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok v medziach podaného odvolania a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nie je možné vyhovieť.

Najvyšší súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250l ods. 2 v spojitosti s § 250ja ods. 2 OSP.

Krajský súd v predmetnej veci preskúmal rozhodnutie odporkyne z hľadiska tvrdenej výšky náhrady mzdy vyplatenej OÚ P., ktorá mala podľa tvrdenia navrhovateľky ovplyvniť výšku vymeriavacieho základu v rokoch 1991-1996 a dospel k záveru, že navrhovateľka nepreukázala, aby v spornom období od 1.1.1991 do 31.12.1996 dosiahla iné vymeriavacie základy, než sú uvedené v osobnom liste dôchodkového poistenia tvoriaceho prílohu rozhodnutia odporkyne zo dňa 16.9.2008. Na výzvu súdu predložila iba platobný výmer zo dňa 27.9.1990 a potvrdenie obce P. zo dňa 15.11.1994, podľa ktorého od 1.1.1991 do 31.12.1996 bola zamestnancom obce P. a jej príjem za túto dobu bol 270.000,- Sk. Obec P. v liste zo dňa 24.7.2007 však oznámila odporkyni, že v potvrdení zo dňa 15.11.2004 je uvedená celá suma vyplatená z mimosúdnej dohody. Preto tvrdenie navrhovateľky o tom, že v zmysle mimosúdnej dohody zo dňa 16.11.1999 jej bola vyplatená čistá mzda vo výške 270.000,- Sk, z ktorej by mali byť určené vymeriavacie základy za jednotlivé kalendárne roky sporného obdobia, nezodpovedá zisteniam odporkyne

z vykonaného dokazovania. Z tohto pohľadu nemá právny význam ani tvrdenie navrhovateľky, že pred podpisom mimosúdnej dohody sa dohodla so zamestnávateľom inak, než to bolo následne uvedené v uzavretej dohode. Tento skutkový a právny záver krajského súdu vyplýva z obsahu spisovej dokumentácie a nebol vyvrátený ani dokladom, ktorý navrhovateľka predložila v odvolacom konaní a podľa ktorého OÚ P. v posúdení pre zápočet doby z 15.11.2004 uviedol, že navrhovateľka bola zamestnancom obce a od 1.1.1991 do 31.12.1996 jej „príjem za celú dobu trvania PP bol 270.000,- Sk“, čo je v rozpore aj s jej tvrdením uvedeným v odvolaní, že dostala „čistú mzdu vo výške 294.417,- Sk“.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu na základe výsledkov doterajšieho dokazovania nie je možné prisvedčiť navrhovateľke, že v rokoch 1991-1996 dosiahla vyššie vymeriavacie základy, než ich oznámil zamestnávateľ, a preto odporkyňa nerozhodla v rozpore so zákonom, ak vychádzala z vymeriavacích základov oznámených zamestnávateľom. Odporkyňa vychádzala tiež z toho, že na základe mimosúdnej dohody došlo nielen k vyplateniu čistej mzdy, ale aj k vyplateniu úrokov z omeškania a trov konania, aj preto nemôže byť celá suma (čo aj 270.000,- Sk) považovaná za sumu zodpovedajúcu vymeriavaciemu základu.

Z týchto dôvodov potom aj krajský súd dôvodne rozhodnutie odporkyne potvrdil. Bremeno dôkazu v danom prípade na preukázanie výšky vymeriavacích základov je na navrhovateľke, prípadne aj v budúcnosti.

Podľa § 219 ods. 2 OSP odvolací súd odkazuje v ďalšom na dôvody prvostupňového rozsudku, s ktorými sa stotožňuje, a preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250l ods. 2 v spojitosti s § 250k ods. 1 OSP a contr. tak, že navrhovateľke nepriznal vzhľadom na výsledok konania náhradu trov konania a odporkyňa náhrada trov nepatrí.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. novembra 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková